

OBSAH

Feuilletony z „Hlasu“ r. 1863

Nový rok [1.]	9
Klidnost a porážka na sněmě českém. — Návrh slavné redakci. — Drožka a fiakr. — Lito- grafovaná foederace [11.]	12
Originalní geniové a česká literatura [18.]	15
Mišenština v kulissách. — Vilímek a deset jeho svízelů. — Slečna Farija a pan Vecko. — Oznamovatel zábavného čtení [39.]	18
Na počátku postu [50.]	21
Historie posledních dnů. — Slavnost Jean Paula. — Vojenské příhody. — Pan Wentzely. — Ze starších dějin [38.]	24
Hloupé zpomínky. — Perly bolu. — Někdo a „Bohemie“. — Emauzská pouť. — České a německé počasí. — Cena češtiny [98.]	28
Otázka divadelní [110.]	31
Všeobecná apathie a hloupé parno. — Nová prádelna. — Můj koníček. — Budoucí letní divadlo. — Demonstrativní kašel [190.]	35
△ V Praze, 27. července [206.]	39
Bezhlavý pop ruský. — Mísa raků. — Hantýrka. — Proroctví. — Divadelní řád. — Opatrnost před soudem a zákonem [213.]	42
„Du sollst nich mucken.“ — Pokuta páně Jezerova. — Männergesangsverein. — České básně jdou na odbyt [220.]	45
Nenapsané epigramy. — Federace u nás a jinde. — Brněnská slavnost. — Zdvořilost. — Beseda umělecká [232.]	48
Pan David Kuh co životopisec českých spisovatelů [242.]	51
Pan Jan Erazim Sojka a maršál Pelissier [246.]	54

Výlet do Mnichova. — Cestování. — Třetí most pražský [259.]	57
Co píše v ultramontanním francouzském „Le Monde“ Berliňan Hermann Kuhn [266.]	60
Výroční články. — Drúbež lidská. — Povodeň čamarová a čamara co anděl strážce [270.]	63
Nebohá Lužice! — Čechisch a böhmisch. — Historická některá připomenutí panu Höflerovi [284.]	66
Humorista a humor. — Monumentalnost v „Slovníku naučném.“ — Páně Svobodova „Beseda“ [294.]	69
Obyčejný a neobyčejný žid. — Feuilletonní skoky, ustřice a mravenci. — „De mortuis nil bene!“ — Půl tuctu mravného naučení [304.]	72
Jubilant na českém divadle. — Český list divadelní. — Nerozum „Veleoslavína“ [317.]	75
Všeobecná spokojenost. — Slepý mládenec. — Národní vláda — v Praze [326.]	78
Škola Tomlinsonova. — Buchholz in Troppau. — Nový feuilleton [329.]	81
Damenabend und herrenkrieg [336.]	84
Jak se Plzeň zproštuje výčitek. — „Hej Slované“ nebo „meerumschlungen“? — Potopa myšlének [338.]	87
Nový kolega můj a jeho introdukce. — Zrcadlo a studie. — Kostymní ples a dědic Hankův. — Přivěsek časový [346.]	90
Všeobecný bankrot. — Pan Sachs. — Jeruzalém, sídlo umění. — Fotograf Fridrich [350.]	93
K štědrému večeru [354.]	96
Celoroční konto. — Řemínky a přirozené postavení. — Pan Kolár starší. — Na Žofinu [358.]	99

Feuilletony z „Hlasu“ r. 1864

Novoroční myšlenky [1.]	105
Nový titul „Pražských novin“ [3.]	108
Obširný úvod — k ničemu. — Věřitelé v činnosti a zlatky na vandru. — Zimní květy. — Rozdílná stanoviska [6.]	112
Vzdělaný jazyk náš. — Fotografie co námluvčí. — Masopostní předslov. — Slova Furchova [10.]	115
Výsledek nejnovějších voleb, vereinsball a jiné maličkosti. — Dopis o panu Kolárovi starším [17.]	118
Nová variace na starou píseň, ale trochu dlouhá. — O jednom spolku. — Řím a Praha [24.]	122
Společenský život pražský I.—II. [28.]	125
Z redutního sálu. — Nový personál českého divadla [31.]	130
Máme vojau! — Německý sbor české Prahy. — Sekyra [35.]	133
Všeobecné tlachání. — Pan Höfler objednal sobě přednášku. — Album Besedy umělecké [38.]	136
Drobnosti divadelní [43.]	139
Všeobecný půst. — Užasně rozmnožené jmění. — Vlastenectví pod vestou [45.]	142
„Veleslavín“, časopis typografický [48.]	145
Karla Viktora Hansgirga „Liederbuch für Deutsche in Böhmen“ [52.]	148
Těžké věci. — Něco z domácí industrie. — A opět Hansgig, nebohý Hansgig! — „Romeo“ a „Enšpigl“, smutek a humor [59.]	153
Před sněmovnou a na galerii [63.]	156

Sněmovní poklid. — Loterie v životě a v literatuře. — Nesmysl o sobě [66.]	159
Z literatury romanů [70.]	162
Feuilleton, o kterém se od počátku po samý konec neví, je-li český, nebo řecký [73.]	165
Pan Josef Jiří Kolar se loučí! [75.]	168
Honba na klobouky [80.]	174
Obecenstvo divadelní [82.]	177
Myšlenky kloboučnické [84.]	180
Zmítání se studentův. — Generál Morin. — Le roi est mort, vive le roi! — Ponížená suplika [87.]	184
Poslední slovo umírajícího [91.]	187
Nade dvěma hroby [101.]	191
Smíšenina z maličností národnostních [109.]	194
Slavnost Shakespearova [114.]	197
Z hostiny v spořitelně pražské. — Z divadla [120.]	200
Národ redaktorský. — Německý časopis o slavnosti turnérské. — Kosmopolitismus v umění. — Eine contra-mine [127.]	203
Jaro, samovraždy a „Zasláno“. — Mexická terna a mexický krajan. — „Aby tě foršt neviděl“ [134.]	206
Tholosanův nevděk. — Neštěstí před tahem. — Cestování tendenční [142.]	209
Feuilleton z „Prager Morgenpostu“, R. 1874, číslo 93 [160.]	212
Křížové tažení proti českému divadlu [163.]	216
Pan Mošna co hřišník. — Une femme littéraire. — Definice cancanu. — Paradoxon za frank [167.]	219
Umlčování českého divadla. — Příliš cudný tanec a stará aesthetika. — Protekce „Morgenpostu“ [172.]	222

Nevyhnutelný úvod všeobecný, načež program „divadelního“ výletu [177.]	225
Vedle osiřelého stolku. — Pierot politicko-literární. — Vymáhání se rovnoprávnosti [191.]	228
Pohřben za živa. — Nejposlednější představení. — Máme komponisty! [195.]	231
„Don Tulipanos“ pod čarou. — Slečna Janouškova. — Ponocný v Hadersleбенu. — Slepí mládenci v správě divadelní [198.]	234
„Slepý mládenec“ a kousek pražské pověsti. — Smutek a radost. — Vlašřovky z ciziny, domácí pomníky a jiné maličkosti [202.]	238
Tylova figurka. — Arabesky kolem kouzelné nožky. — Rychlý konec a datování [205.]	241
Důležitý spis německý. — Victor Hugo a hlas německé kritiky. — Dlužníci a dlužník [209.]	244
„Nejbližší představení“. — Velké divadlo národní. — Vtip o „Svobodě“, jaký dnes zajisté alespoň tisíc lidí učinilo [212.]	247
„Tagesbote“ vypravuje! — „Kurze geschichten“ o jednom hloupém učiteli a jednom Indianu „in spe“ [215.]	250
Na přední stráž. — Komika a tragika v životě. — Sociální maličkosti. — Vzajemnost divadel [216.]	253
Mladoboleslavská beseda. — Nový spolek. — Stará píseň o honorárech [220.]	256
„Prager Morgenpost“ zase je splavna! — Liberec a naivnost. — „U zlaté abecedy“ [223.]	259
Feuilleton a pan Švanda. — Indogermanština. — Budoucnost naše. — Když výlety zmoknou [226.]	262
Úloha kritická a úloha početní. — Z jednoho výletu. — Donato, Rigoletto, atd. [229.]	265

Nastávající zlaté časy naše. — Čestný člen. — Hosté naši v Berlíně. — Krejčovský vynález [236.]	268
Národní slavnosti za koňskou branou [239.]	271
Německé časopisy a české divadlo [243.]	275
Naše otázka divadelní [245.]	279
„Pijavice nevzdělané.“ — Nepřátelé dlouhé chvíle. — Panu Höflerovi kritika „ubližuje“ [247.]	283
Dle předpisu. — Na procházce. — Myšlenky o svobodě, o krátkém Bašiku a šlápnutí na nohu. — Ku konci zakončení [249.]	286
Konfusní počátek, uprostřed Plzeň, a pak divadelní koneček [256.]	289
Posvícenský šafrán. — Praha v zítřejší den. — Vymírající národové. — Svatobor na posvícení [266.]	292
Honoráry a tantiémy. — Nový květ kritický. — Victor Hugo a William Shakespeare [274.]	295
Dompteur Herman. — Divadlo o dvou nohou. — Neumořitelná klidnost. — Novinky dramatické [280.]	298
Co je nového? — Kovář a krejčí. — Čtverácká správa divadelní. — Němečtí idealisté. — Nové entreakty, nové kuplety a přestupní rok [287.]	301
O odhalení pomníku Mikovcova [297.]	304
Vzpomínka z minulého roku [293.]	307
Deset tisíc. — Výroční dny. — Stará historie. — Dvě divadla pražská [301.]	310
Krátký nekrolog. — Náš John Leech. — Učitelský humor. — Příležitost k satyře [311.]	313
Videňský provazník. — Nová zkušební komise. — Černoohorský zákonník. — Několik menších událostí [316.]	316

Čeho je potřebí, aby byl člověk journalistou [324.]	319
Řeč starosty „Svatoboru“ [327.]	322
Chvála bláznovství. — Hvězdy „národní“ besedy. — Máchovo rodiště. — Prosba k divadlu vůbec [330.]	325
Dr. Legis-Glückselig a rukopis kralodvorský [331.]	328
Nový ruch literární [336.]	331
První hodina česká [338.]	334
Zimní introdukce. — Demme-Trümpy. — Loupežník Černoorský. — Rozličná dobrodini. — Kupletní konec [339.]	338
„Der geist, sein entenstehen und vergehen.“ — Příští potopa. — Pomník Smetanovi [349.]	341
Rytíř Gluck, baron Homér a někdo z Ramayany. — Insert o šlechtice. — Dodatek k pohřbu Androvu [353.]	344
Sylvestrovská introdukce. — Beseda umělecká. — Nový rok jinde i u nás. — Kněží Saturnovi [358.]	347
•	
Ediční poznámky	351